

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 30 augustus 2016 met nummer RvVb/S/1516/1507
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0404/SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de heer Peter BRINCKMAN2. de heer Joppe WOUTERS <p>met woonplaatskeuze op het adres te 2640 Mortsel, Amedeus Stockmanslei 67</p>
Verwerende partij	<p>de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN</p> <p>vertegenwoordigd door mevrouw Ellen VAN MEENSEL</p>
Tussenkommende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de nv TRITONN <p>vertegenwoordigd door advocaat Koen MAENHOUT met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen, Filip Williotstraat 30, bus 0102</p> <ol style="list-style-type: none">2. het college van burgemeester en schepenen van de stad MORTSEL3. de stad MORTSEL, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaat Thomas EYSKENS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Bischoffsheimlaan 36</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 februari 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 22 december 2015.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van onder meer de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Mortsel van 3 augustus 2015 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkommende partij en aan de nv JURIMMO een stedenbouwkundige vergunning verleend voor wegenis- en rioleringswerken op de percelen gelegen te 2640 Mortsel, Laathof/Amedeus Stockmanslei 57, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 195G8, 195K8, 195L3, 195L8 en 195M8.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partijen verzoeken met aangetekende brieven van 17 mei 2016 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen. De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partijen met beschikkingen van 13 juli 2016 toe in de debatten.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing in en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 9 augustus 2016.

De heer Peter BRINCKMAN voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Ellen VAN MEENSEL voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Koen MAENHOUT voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Jens MOSSELMANS *loco* advocaat Thomas EYSKENS voert het woord voor de tweede en de derde tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De eerste tussenkomende partij dient op 22 juni 2015 bij de tweede tussenkomende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “wegen- en rioleringswerken in Laathof tegen de Amedeus Stockmanslei”. De aanvraag heeft betrekking op de aanleg van een doodlopende straat ter ontsluiting van een binnengebied. In het begin van de straat worden er 9 parkeerplaatsen voorzien. Er worden ook op verschillende plaatsen groenelementen voorzien.

Voor het betrokken binnengebied werd op 30 november 2009 aan de nv BOUWBEDRIJF VAN HOOF een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een woonpark verleend, met een woonblok A, een woonblok B en een woonblok C. Met de beslissing van 30 november 2009 werd eveneens een stedenbouwkundige vergunning verleend voor de aanleg van openbare wegenis, waarvoor de gemeenteraad van de derde tussenkomende partij op 27 oktober 2009 het wegentracé had goedgekeurd. Na het faillissement van de nv BOUWBEDRIJF VAN HOOF werden de werken stopgezet.

Op 14 juli 2014 werd voor het binnengebied een nieuwe aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning ingediend, dit voor de regularisatie van wijzigingen aan de stedenbouwkundige vergunning van 30 november 2009. De verwerende partij heeft de vergunning op 5 maart 2015 in graad van administratief beroep verleend. Tegen deze laatste beslissing werd door de huidige verzoekende partijen een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging ingesteld bij de Raad. De Raad heeft de beslissing van 5 maart 2015 geschorst met het arrest van 28 juni 2016 met nummer RvVb/S/1516/1284.

2.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Antwerpen', vastgesteld met koninklijk besluit van 3 oktober 1979 in woongebied.

De percelen liggen ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Afbakening grootstedelijk gebied Antwerpen', goedgekeurd op 16 juni 2009.

Er is geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De brandweer van de gemeente Edegem adviseert op 28 juli 2015 voorwaardelijk gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 3 augustus 2015 voorwaardelijk gunstig:

"...

De aanvraag betreft de aanleg van de wegenis zoals voorzien en goedgekeurd in de gemeenteraad van 2410-2009. De wegenis ontsluit het nieuwbouw woonproject 'Derby Parc' en sluit aan op de Amedeus Stockmanslei.

De weg wordt aangelegd over de oude toegangsweg naar de voormalige tennisclub. Onder de weg worden nutsleidingen en riolering aangelegd. De wegenis, riolering en nutsvoorzieningen worden aangelegd in samenspraak met de stad en de nutsmaatschappijen. Hierover wordt een coördinatie-overleg gehouden.

Functionele inpasbaarheid

De voorgenomen werken kunnen in alle redelijkheid beschouwd worden als behorende tot de normale uitrusting van het bestemmingsgebied en kunnen redelijkerwijs als bestaanbaar met de bestemming woongebied worden beschouwd.

De stedenbouwkundige aanvraag is wat bestemming betreft verenigbaar met het stedelijk weefsel van het betreffend bouwblok.

Mobiliteitsimpact

De wegenis wordt aangelegd om het nieuwbouwproject te ontsluiten. In de huidige fase zijn er 14 appartementen en woningen vergund.

De Amedeus Stockmanslei is een straat met veel doorgaand verkeer, die de verbinding vormt tussen de Dieseghemlei en de Deurnestraat, beide wijkontsluitingswegen. De Stockmanslei zelf bevat een honderdtal woningen. Er rijdt ook een lijnbus door de straat. Het fietspad langs de hele straat maakt deel uit van de fietsostrade die het station van Berchem verbindt met Mechelen. Door de aanleg van de nieuwe straat Laathof zal het aantal autobewegingen niet drastisch toenemen.

Schaal

Het Laathof is een korte doodlopende straat bestemd voor de ontsluiting van het nieuwbouw woonproject.

Ruimtegebruik

Het betreft het inrichten van de openbare ruimte.

Bouwdichtheid

Deze werken hebben geen invloed op de bouwdichtheid.

Visueel-vormelijke elementen

De vorm van het plein volgt uit de lay-out van het vergunde bouwblok.

Cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

Bodemreliëf

De aanvraag heeft geen invloed op het bodemreliëf.

Hinderaspecten

De aanleg van de wegenis zal ertoe bijdragen dat de hinder die nu ondervonden wordt (stof, geluidshinder, oneffen wegdek) wordt weggewerkt.

Gezondheid

Niet van toepassing

Gebruiksgenot

De wegenis en bijhorende nutsvoorzieningen dragen bij tot de bewoonbaarheid van de nieuwe appartementen.

Veiligheid

De straat wordt aangelegd en ingericht als woonerf.

Uitgeruste weg

...

De aanleg van de wegenis en nutsvoorzieningen zal toegang verschaffen aan het achterin gelegen woonproject.

...

Watertoets

Het perceel is niet gelegen in een natuurlijk overstromingsgebied en/of recent overstromingsgebied. Hieruit kan redelijkerwijs besloten dat de aanleg van de weg en de riolering geen effecten zal hebben op de waterhuishouding in het algemeen en van de beken op het grondgebied van de stad Mortsel.

De dimensionering en uitvoering van de riolering gebeurt in samenspraak met Rio-Link.

...”

De tweede tussenkomende partij verleent op dezelfde dag een stedenbouwkundige vergunning aan de eerste tussenkomende partij. Ze neemt ter motivering het voorwaardelijk gunstige advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar over. De volgende voorwaarden worden opgelegd:

“ ...

- Het project moet volledig conform de Vlaamse stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid worden gerealiseerd. Deze kan u nalezen op www.toegankelijkgebouw.be.*
- De aanleg van de nutsleidingen en van de riolering moet gebeuren in samenspraak met de betreffende nutsmaatschappijen.*
- Te voldoen aan de voorwaarden gesteld in het advies van de Brandweerzone Rand Edegem-Lint dc1_28 juli 2015.*
- Te voldoen aan de lasten en overige voorwaarden van de vergunning (zie infra)*

- Te voldoen aan de *BOUW- EN WONINGVERORDENING* van Mortsel met in het bijzonder alle artikels van: hoofdstuk V: werken, veiligheidsmaatregelen en uitvoeringsvoorschriften, hoofdstuk X: brandveiligheid
- De bouwheer voorziet een groene bufferstrook aan weerszijden van de toegangsweg. Als uitgangspunt wordt een degelijke en éénvormige groene afsluiting (bv. groene haag, draad met klimop,...) beoogd die de nodige buffering biedt naar de naastgelegen percelen en daarnaast bijdraagt aan de kwaliteit van de toegangsweg. Dit dient te gebeuren in overleg de stad en op kosten van de aanvrager.
- Het bestaande groen en de bomen dienen zeker beschermd en behouden te blijven.
- Het aanwezige groen dat zich nu op het terrein en de perceelsgrenzen bevindt, moet zeker behouden blijven. De aanleg van nieuw groen en onderhoud van het bestaande dient zo te gebeuren dat de privacy van de omwonenden en nieuwe bewoners gerespecteerd wordt.

...

Tegen deze beslissing tekenen onder meer de verzoekende partijen op 14 september 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De gemeenteraad van de derde tussenkomende partij neemt op 22 september 2015 een beslissing over de aanbesteding van de wegeniswerken:

“ ...

In 2011 startte Frisofina nv met een nieuw verkavelingsproject gelegen op de oude tennisterreinen in de Amedeus Stockmanslei, project Derby genaamd. Het project omvatte ondermeer een nieuw aan te leggen toegangsweg met aan het einde verschillende wooneenheden. Voor het beëindigen van het bouwproject ging Frisofina nv failliet, waardoor de eigenaars van de appartementen in een moeilijke situatie terecht kwamen. De toegangsweg was niet aangelegd, er werden geen nutsleidingen of riolering geplaatst en enkel de woningen gelegen aan de rechterkant van het plein werden gebouwd. De appartementen gelegen in dit gedeelte waren toen al bewoond. Om een einde te stellen aan deze moeilijke situatie heeft de stad Mortsel eerder beslist om de borgstelling op te vragen (394.500 euro). Met dit bedrag kunnen de nodige infrastructuurwerken waaronder nutsleidingen, riolering en wegenis aangelegd worden.

Deze werken worden uitgevoerd in 2 fases en in verbeterde versie t.o.v. het oorspronkelijke ontwerp, maar binnen de reeds vergunde grenzen. De aan te leggen infrastructuur zal straks behoren tot het publieke domein.

Door studiebureau Varitop bvba werd er een aangepast en vereenvoudigd ontwerp opgemaakt op basis van het oorspronkelijke door studiebureau Stockmans ingediende ontwerp. Dit vereenvoudigde ontwerp zal de aanleg van de eerste fase sneller mogelijk maken en ook de kostprijs van het onderhoud beperken.

Om nog dit jaar met de werken te kunnen starten, wordt de aannemer aangesteld via een vereenvoudigde onderhandelingsprocedure met bekendmaking.

...

Motivering

Om dit project tot een goed einde te brengen, is het aangewezen dat de stad Mortsel de aanleg van de wegenis en de nutsvoorzieningen op zich neemt

Fasering

Fase 1: 10 werkdagen

- *aanleg nieuwe riolering (gescheiden stelsel)*

- *aanleg nutsleidingen*
- *aanleg wegenis*

Fase 2: 35 werkdagen

- *verdere afwerking van de wegenis (boordstenen, klinkers, ed)*
- *aanleg van beplanting*

De werken zijn gepland eind 2015-begin 2016.

...

Op 15 oktober 2015 dient de eerste verzoekende partij een klacht in bij de gouverneur van de provincie Antwerpen omdat het tracé dat bij het uitvoeringsplan hoort, volgens haar afwijkt van het tracé dat op 27 oktober 2009 door de gemeenteraad van de derde tussenkomende partij is goedgekeurd.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn eerste verslag van 22 oktober 2015 om aan de gemeenteraad van de derde tussenkomende partij te vragen om een standpunt in te nemen over de zaak van de wegen in het dossier.

De hoorzitting vindt plaats op 27 oktober 2015. De verwerende partij verzoekt de gemeenteraad van de derde tussenkomende partij met een aangetekende brief van 3 november 2015 om een standpunt in te nemen over de vraag of de beslissing van 27 oktober 2009, genomen naar aanleiding van een eerdere stedenbouwkundige vergunningsaanvraag, kan betrokken worden bij de beoordeling van het ingestelde administratieve beroep, dan wel of de gemeenteraad een nieuwe beslissing nodig acht.

De verzoekende partijen dienen op 4 november 2015 een tweede klacht in bij de gouverneur, gericht tegen een gemeenteraadsbeslissing van 27 oktober 2015 waarbij goedkeuring wordt gehecht aan een overeenkomst tussen de derde tussenkomende partij en de eerste tussenkomende partij en de nv IMVANO over de uitvoering van de wegenis- en uitrustingswerken.

De gemeenteraad van de derde tussenkomende partij oordeelt in de zitting van 24 november 2015 dat de gemeenteraadsbeslissing van 27 oktober 2009 over de goedkeuring van het wegtracé kan worden betrokken bij de beoordeling van het administratief beroep:

“ ...

Op grond van de studie van het aan vraagdossier dat destijds aanleiding heeft gegeven tot de stedenbouwkundige vergunning van 30 november 2009 en de beslissing omtrent de zaak der wegen van 27 oktober 2009, hierbij inbegrepen de bezwaren die toen werden ingediend, alsook van de stedenbouwkundige aanvraag van 22 juni 2015, de in het kader van deze vergunningsaanvraag ingewonnen adviezen, de beslissing van 3 augustus 2015 van het college van burgemeester en schepenen, het administratief beroep en de nota's van de verschillende partijen omtrent dit administratief beroep, en de gemeenteraadsbeslissing van 22 september 2015 met betrekking tot de lastenvoorwaarden "aanleg wegenis- en rioleringswerken Laathof (project Derby)" omvattende een lastenboek, de raming van de werken en een ontwerpplan, is de gemeenteraad van oordeel dat geen nieuwe beslissing van de gemeenteraad omtrent de zaak der wegen vereist is alvorens de deputatie een beslissing kan nemen over het administratief beroep.

De beoordeling van de gemeenteraad steunt op de volgende overwegingen:

De gemeenteraad is van oordeel dat onder "de zaak van de wegen" moet worden begrepen het bepalen van het tracé van de wegenis, alsook de uitrusting ervan. De beslissing over de zaak der wegen betreft de essentiële kenmerken daarvan. Wat precies tot de essentiële kenmerken van de beslissing omtrent de zaak der wegen behoort, kan moeilijk in abstracto worden gedefinieerd. Toch lijkt het evident dat de bovengrondse essentiële kenmerken van de weg alsook de ondergrondse uitrustingsfunctionaliteiten hiertoe behoren. Aldus lijkt het evident te zijn dat de breedte van de weg, zoals bepaald in de beslissing van de zaak der wegen een wezenlijk aspect van deze beslissing vormt, terwijl de exacte afmeting van een rioleringsdeksel in principe slechts van bijkomende aard is. Zo kan de aanleg van een pijpekop aan een bestaande weg niet als subsidiair worden beschouwd, indien de beslissing over de zaak der wegen voor de bestaande hierin niet heeft voorzien. Een ontdebbling van de riolering zal in beginsel wel accessoir zijn, en dus in overeenstemming met de bestaande beslissing omtrent de zaak der wegen kunnen geschieden, zelfs indien deze beslissing in een enkele riolering heeft voorzien. Naar oordeel van de gemeenteraad zou een al te strikte interpretatie van het begrip en draagwijdte van (de beslissing omtrent) de zaak der wegen immer maken dat zelfs de uitvoering van technische verbeteringswerken aan de uitrusting, onnodig bemoeilijkt worden in geval de gemeenteraad hierover telkens een nieuwe beslissing omtrent de zaak der wegen moet houden, nog daargelaten de vraag of de hogere overheden, die het vereiste van dergelijke technische verbeteringswerken vaak zelf opleggen, hiervoor wel vragende partij zouden zijn.

De gemeenteraad merkt op dat de klager in zijn administratief beroep van 15 september 2015 stelt dat het voorwerp van de vergunningsaanvraag een "100% copie" (op p. 20 van het administratief beroepschrift) en een "quasi exacte copie" (op p. 24) van het voorwerp van de beslissing van 27 oktober 2009 omtrent de zaak der wegen, betreft. Op basis van de stukken van het dossier, kan de gemeenteraad dit standpunt enkel bijvallen.

In de beslissing van 22 september 2015 heeft de gemeenteraad reeds overwogen wat volgt: "Deze werken worden aangelegd in 2 fases en in verbeterde versie t.o.v. het oorspronkelijke ontwerp, maar binnen de reeds vergunde grenzen. (...) Door studiebureau Varitop bvba werd er een aangepast en vereenvoudigd ontwerp opgemaakt op basis van het oorspronkelijke door studiebureau Stockmans ingediende ontwerp. Dit vereenvoudigd ontwerp zal de aanleg van de eerste fase sneller mogelijk maken en ook de kostprijs van het onderhoud beperken." Daaruit blijkt dan ook dat de gemeenteraad van bij aanvang van oordeel is geweest dat de werken, zoals omschreven in het bijzonder bestek, passen binnen de reeds vergunde grenzen. Voor zover hierover al twijfel zou bestaan, bevestigt de gemeenteraad bij deze dat hij daarbij doelde op de grenzen van zijn beslissing van 27 oktober 2009 van de zaak der wegen. Het zgn. aangepast en vereenvoudigd ontwerp stemt overeen met de eerste fase van de werken en beoogt de hoogstnoodzakelijke werken zo snel mogelijk te laten realiseren, teneinde zo snel mogelijk een einde te kunnen stellen aan het evidente gebrek aan elementaire voorzieningen voor het huidige bewoners en eigenaars van de Blok A. De werken voorzien in de eerste fase belemmeren op geen enkele wijze de verwezenlijking van de weg met uitrusting, zoals voorzien in de beslissing van 27 oktober 2009 en zoals zal worden afgewerkt in een tweede fase. De gemeenteraad merkt op dat het allerminst ongewoon is dat wegeniswerken gefaseerd worden uitgevoerd, bijvoorbeeld om te voorkomen dat aangelegde wegen- of uitrustingsinfrastructuur wordt 5/6 beschadigd bij de uitvoering van andere werken. Dit geldt ook in de voorliggende zaak, waar de uitvoeringswerken van Blok B ingrijpend van aard zijn en een intensief gebruikte werfzone vereisen. Daarom is het ook verantwoord dat de afwerking van de wegenis in het noordoostelijk deel, niet in een eerste fase wordt voorzien, maar wel in een twee fase. Eén en ander betekent niet dat de uitvoering van de tweede fase op de lange baan kan worden

geschoven. De bouwheer heeft immers een vergunning aangevraagd voor de uitvoering van het geheel der werken, en dus voor fase 1 en 2, zodat het geheel ook moet worden uitgevoerd.

In zijn klacht op grond van art. 258 van het Gemeentedecreet voert de klager nog een aantal concrete punten aan welke zouden maken dat de werken, zoals omschreven in het bestek 2015 L 82, niet zouden beantwoorden aan de beslissing van 27 oktober 2009 omtrent de zaak der wegen.

Daargelaten de vraag of een bijzonder bestek wel het juridisch pertinent stuk is om de overeenstemming of de inpasbaarheid van het voorwerp van een stedenbouwkundige aanvraag in een voorafgaand goedgekeurde beslissing omtrent de zaak der wegen te beoordelen, gaat de gemeenteraad ten overvloede in op deze concrete punten.

De gemeenteraad stelt vast dat de aanbesteding van de werken zal verlopen in twee fasen, eerst de aanleg van de (ondergrondse) nutsleidingen met de hoogstnoodzakelijke (bovengrondse) wegenis, en vervolgens de verdere aanleg en afwerking van de (bovengrondse) wegenis met uitrusting. Het plan dat de klager als bijlage 2 bij zijn klacht voegt heeft enkel betrekking op de eerste fase. De verschillen in maatgeving die de klager in zijn klacht aangeeft (betreffende de lengte en de breedte van de weg en de breedte van de parkeerstroken) zijn onbestaande bij uitvoering van de tweede fase. De stedenbouwkundige vergunning die het voorwerp van het administratief beroep uitmaakt, betreft de 2 fases.

In de mate dat de klager kritiek formuleert op de kleur (grijs ipv bruin/oker) en het aanlegverband (keperverband ipv halfsteenverband) van de betonstraatstenen, en op de kleur (zwart ipv grijs) en het aanlegverband (elleboogverband ipv halfsteenverband) van de parkeervakken en in de mate dat deze verschillen in werkelijkheid al aanwezig zouden zijn, zijn naar oordeel van de gemeenteraad, dit soort verschillen afwijkingen van volstrekt bijkomstige aard en behoren deze kenmerken ook niet tot de substantiële eigenschappen van de beslissing van 27 oktober 2009 over de zaak der wegen. In de mate dat de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag waarom de deputatie uitspraak moet doen, dergelijke verschillen zou vertonen, is de gemeenteraad van oordeel dat zij enkel betrekking hebben op accessoirekenmerken van de goedgekeurde wegenis en uitrusting waarvan de uitvoering geen voorafgaande wijziging van de beslissing van de gemeenteraad over de zaak der wegen vereist

...

De gouverneur antwoordt op 30 november 2015 op de eerste klacht van de eerste verzoekende partij van 15 oktober 2015:

“ ...

In uw klacht haalt u aan dat de gemeenteraad op 22 september 2015 de lastvoorwaarden goedkeurde voor de aanleg van wegenis en het uitvoeren van rioleringswerken in de Laathof (project Derby). Deze goedkeuring van het bestek gebeurde op basis van een ontwerpplan waarin de configuratie en de bestrating van de weg afwijkt van de beslissing van de gemeenteraad van 24 oktober 2009 m.b.t. vaststelling van het wegtracé. U werpt op dat de gemeenteraad eerst een nieuwe beslissing had moeten nemen over de gewijzigde configuratie van de weg.

Uw klacht is gericht tegen de beslissing van de gemeenteraad van 22 september 2015 waarbij de lastvoorwaarden van het bijzonder bestek voor de aanleg van de wegenis en het uitvoeren van rioleringswerken wordt goedgekeurd en beslist wordt om deze opdracht

te gunnen bij wijze van vereenvoudigde onderhandelingsprocedure. Deze beslissing is conform het gemeentedecreet en de regelgeving overheidsopdrachten genomen. Uit het administratief dossier waarover ik beschik, blijkt dat op het plan op basis waarvan de gemeenteraad op 22 september 2015 de lastvoorwaarden van deze overheidsopdracht goedkeurde en de wijze van gunnen heeft bepaald, het wegtracé afwijkt van het tracé dat werd goedgekeurd door de gemeenteraad op 24 oktober 2009. Zo is o.m. de weg smaller dan in 2009 werd goedgekeurd door de gemeenteraad.

Artikel 2 en 42 van het gemeentedecreet bepalen dat de gemeenteraad beschikt over de volheid van bevoegdheid in zaken die voor de gemeente van belang zijn. Volgens rechtsleer en rechtspraak omvatten die artikels in het raam van de zaak van de wegen onder meer de tracéwijziging, de verbreding of opheffing, of de uitrusting van deze wegen. Ook voor een versmalling van een weg is een beslissing van de gemeenteraad nodig.

Mijn diensten hebben contact opgenomen met ruimte Vlaanderen die bevestigen dat er in casu een nieuwe beslissing van de gemeenteraad over het tracé nodig is en dat de stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van de nutsleidingen en van de riolering op basis van dat gewijzigde tracé moet worden genomen.

Het is noodzakelijk dat één en ander wordt geregulariseerd. ik zal de gemeente dan ook verzoeken om ene nieuwe beslissing over het tracé der wegen alsook een regularisatievergunning te nemen. Ik kan het gemeentebestuur evenwel niet verplichten om een nieuw besluit over het wegtracé te nemen aangezien niet voldaan is aan de voorwaarden van artikel 4.2.25 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO). Er is immers een beslissing van de gemeenteraad (van 24 oktober 2009) over de zaak van de wegen, en ik heb bovendien geen verzoek van de deputatie ontvangen in het raam van het beroep tegen de stedenbouwkundige vergunning.

Ik wijs er tot slot op dat Ruimte Vlaanderen dit dossier verder zal opvolgen en dat zij, indien zij dit nodig achten, inspectie kunnen sturen. Aangezien de gemeenteraadsbeslissing van 22 september 2015 an sich regelmatig is, zal mijn ambt in deze niet optreden.

...

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van 10 december 2015 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

De gouverneur wijst op 14 december 2015 de tweede klacht van de verzoekende partijen af:

“ ...

In de eerste plaats merkt u op dat de kadastrale legger 195/M/8 uit punt 1, pagina van de overeenkomst geschrapt moet worden aangezien daar volgens de verleende stedenbouwkundige vergunning en de desbetreffende plannen geen weg moet komen.

het gemeentebestuur deelt mij evenwel mee dat de bewuste weg wel degelijk op het betrokken perceel ligt.

In de tweede plaats haalt u aan dat in artikel 1, 3^e paragraaf van de overeenkomst wordt verwezen naar het lastenboek, terwijl het hierbij horende aanbestedingsplan niet in overeenstemming is met de stedenbouwkundige vergunning van 3 augustus 2015.

Ik verwijs hiervoor naar mijn brief van 30 november 2015 (kenmerk LW/NW/2015-12309).

Tenslotte verwijst u naar artikel 5 van de overeenkomst dat het volgende bepaalt:...

het is niet meer dan normaal dat een openbaar bestuur de beslissing die het zelf genomen heeft, verdedigt in het geval van een administratief beroep of een jurisdictioneel beroep. Dit getuigt van behoorlijk bestuur. De stad Mortsel is tegelijk vergunningverlener en bouwheer/opdrachtgever en dus betrokken partij in deze zaak. Dit betekent echter niet dat de stad Mortsel niet meer als goed bestuur zou kunnen optreden, maar is het gevolg van het feit dat de stad een privaatrechtelijke toelating nodig heeft om de werken te kunnen laten uitvoeren op andermans eigendom. De werken hadden op privaat initiatief moeten worden uitgevoerd, nl. in het licht van de gemeenteraadsbeslissing van 27 oktober 2009. Het loutere feit dat deze werken niet zijn uitgevoerd en dat de overeenstemmende garantie is afgeroepen, maakt dat de stad Mortsel de ontvangen financiële middelen moet aanwenden voor de verwezenlijking van dit privaat initiatief.

Er zijn geen concrete aanwijzingen dat de stad Mortsel niet meer onafhankelijk zou kunnen optreden in deze zaak.

...

De eerste verzoekende partij dient op 19 december 2015 een derde maal een klacht in bij de gouverneur gericht tegen het ingenomen standpunt van de gemeenteraad in haar beslissing van 24 november 2015.

De verwerende partij verklaart het beroep op 22 december 2015 ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarden zoals opgenomen in de beslissing van het de tweede tussenkomende partij van 3 augustus 2015. De verwerende partij beslist:

“ ...

9. BEOORDELING

Uit de onderstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden door het opleggen van voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woongebied.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het geldende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan. De aanvraag situeert zich in Afbakeningslijn grootstedelijk gebied Antwerpen.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de bepalingen in de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en haar uitvoeringsbesluiten.

Art. 4.2.25. van de VCRO stelt dat als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.

Dit artikel van de VCRO sluit aan bij het Gemeentedecreet dat bepaalt dat enkel de gemeenteraad de bevoegdheid heeft om te beslissen over de zaak der wegenis. Onder 'de zaak der wegen' wordt niet enkel de goedkeuring van het wegtracé verstaan, doch ook de uitrusting ervan.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelde reeds dat - wanneer een "oude" gemeenteraadsbeslissing over de zaak van de wegen voorhanden is, zoals in casu de gemeenteraadsbeslissing van 27 oktober 2009 - deputatie niet bevoegd is om te beoordelen of de plannen zoals nu voorgelegd (en waarvoor nu een stedenbouwkundige vergunning wordt gevraagd), al dan niet afwijken van deze waarvoor in 2009 een stedenbouwkundige vergunning werd gevraagd en waarover de gemeenteraad toen een beslissing nam inzake de wegen.

De gemeenteraad wordt verzocht een uitdrukkelijk standpunt in te nemen omtrent de vraag of de beslissing van de gemeenteraad van 27 oktober 2009, genomen naar aanleiding van een eerdere stedenbouwkundige aanvraag, kan betrokken worden bij de beoordeling van het administratief beroep van de aanvraag zoals deze nu voorligt; dan wel of de gemeenteraad een nieuwe beslissing omtrent de zaak van de wegen nodig acht en in voorkomend geval deze dan ook wil overmaken aan de deputatie.

De gemeenteraad heeft in de zitting van 24 november 2015 het volgende standpunt hierover ingenomen:

Op grond van de studie van de stukken, zoals hieronder vermeld, komt de gemeenteraad tot de vaststelling dat de vergunningsaanvraag inderdaad overeenstemt met zijn beslissing van 27 oktober 2009.

...

Beslissing gemeenteraad:

De gemeenteraad antwoordt, ..., **positief** op het verzoek van de deputatie aan de gemeenteraad om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de beslissing van de gemeenteraad van 27 oktober 2009, genomen naar aanleiding van een eerdere stedenbouwkundige aanvraag, kan betrokken worden bij de beoordeling van het administratief beroep van de aanvraag zoals deze nu voorligt.

De gemeenteraad antwoordt, ..., **negatief** op het verzoek van de deputatie aan de gemeenteraad om een standpunt in te nemen omtrent de vraag of de gemeenteraad een nieuwe beslissing omtrent de zaak van de wegen nodig acht.

Nu de gemeenteraad het standpunt heeft ingenomen dat de plannen van de voorliggende aanvraag voor wegen- en rioleringswerken overeenkomen met deze van de beslissing van 27 oktober 2009 omtrent de zaak der wegen, is voldaan aan art. 4.2.25 VCRO, en stelt dit de deputatie in staat om met deze gegevens het beroep te beoordelen met voldoende kennis van zaken.

Opmerking: Klacht van de beroeper bij de gouverneur betreffende het gemeenteraadsbesluit d.d. 22 september 2015.

Door de gemeenteraad werd klaarblijkelijk op 22 september 2015 een beslissing genomen over de aanbesteding van een dossier voor wegeniswerken.

Hiertegen heeft beroeper klacht ingediend bij de gouverneur in het kader van het administratief toezicht.

De beroeper stelt dat het uitvoeringsplan dat werd voorgelegd in deze gemeenteraad afwijkt van de plannen die welke voorlagen bij de gemeenteraadsbeslissing d.d. 27 oktober 2009 en dat de gemeenteraad eerst een nieuwe beslissing had moeten nemen over de gewijzigde configuratie van de weg.

De gouverneur heeft in antwoord op deze klacht een schrijven gericht aan beroeper waarin gesteld wordt dat "uit het administratief dossier waarover zij beschikt, blijkt dat op het plan op basis waarvan de gemeenteraad op 22 september 2015 de lastenvoorwaarden van deze overheidsopdracht goedkeurde en de wijze van gunnen heeft bepaald, het wegtracé afwijkt van het tracé dat werd goedgekeurd door de gemeenteraad op 27 oktober 2009. Zo is o.m. de weg smaller dan in 2009 werd goedgekeurd door de gemeenteraad.

[afbeelding]

Echter is dit (bovenstaande) plan een ander plan (wellicht uit het aanbestedingsdossier) dan werd voorgelegd aan de deputatie in voorliggend vergunningsdossier (zie onder).

Bijgevolg is de deputatie niet bevoegd om hierover uitspraken te doen en heeft het standpunt inzake dat aanbestedingsdossier geen invloed op het plan zoals bij uw college voorligt.

[afbeelding]

Ingevolge haar beoordelingsbevoegdheid omtrent de zaak van de wegen, bevestigde de gemeenteraad van Morsel, dat het plan van voorliggend dossier overeenstemt met deze waarover de gemeenteraad d.d. 27 oktober 2009 een beslissing nam inzake de wegen.

Het advies van de brandweer d.d.28/07/2015 dient strikt te worden nageleefd.

Er werd als voorwaarden opgelegd dat er een hydrant moet worden voorzien. Het plaatsen van een hydrant is niet vergunningsplichtig, bijgevolg dient deze dan ook niet op de ingediende plannen aangegeven te worden.

Het brandweeraadvies wordt gerespecteerd. Er wordt een oprit van 5,6m breed voorzien in plaats van de minimale 4m en de keerlus is 19,4m in plaats van de noodzakelijke 8m.

Dit betreft het brandweeraadvies op basis van huidige aanvraag. Er kan geen rekening worden gehouden met adviezen verleend in het kader van vorige aanvragen, noch toekomstige aanvragen.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt

de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

Er wordt infiltratie voorzien in functie van de aanvraag. De infiltratievoorzieningen op het terrein ter compensatie van de verharding zoals gekoppeld aan huidige vergunning zijn enkel gericht op de omvang van huidige aanvraag, zijnde een wegenisproject. Voor blokken A en B werden in de hiervoor verleende vergunning door deputatie, individuele infiltratiebekkens voorzien op het terrein. De watertoets van de gebouwen die door de weg ontsloten (zullen) worden, worden bekeken bij de betreffende aanvraag, waar de gebouwen de nodige infrastructuur dienen te voorzien om te voldoen aan de watertoets (hemelwaterput, infiltratie,...).

In ondergeschikte orde: Het bouwen van een nieuwe woning wil daarom niet zeggen dat de riolering van heel de straat moet worden aangepast. Maar deze woning zelf dient dan te voldoen aan de nodige bepalingen inzake de watertoets.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Men kan stellen dat dit binnengebied in aanmerking komt voor ontwikkeling, gelet op de ligging (grootstedelijk gebied Antwerpen) en de verdichtingstendensen.

De aanvraag is gelegen in een de Dieseghemwijk, welke binnen een driekhoek van infrastructuur wordt gekneld. In het noordoosten bevindt zich het verbindingsspoor, in het zuiden de oude spoorberm en de Krijgsbaan en in het westen door de spoorlijn. Antwerpen - Brussel.

De betreffende straat bevindt zich aan de spoorlijn Antwerpen-Brussel. De nieuwe wegenis zal ontsluiten via deze straat.

De nieuw aan te leggen weg kan gezien worden als woonerf, dat voornamelijk zal worden gebruikt als ontsluiting voor de bewoners van dit binnengebied, waarbij het mogelijk is om de gehele straatbreedte als voetpad te beschouwen.

Men kan stellen dat de 9 parkeerplaatsen niet kunnen leiden tot een extra parkeerdruk op de omgeving, maar net de parkeerdruk verminderen, door nog extra publieke parkeerplaatsen te voorzien bijkomend op deze reeds aanwezig op de A. Stockmanslei.

Er worden op de nieuw aan te leggen weg 9 parkeerplaatsen voorzien. Vermits dit een openbare weg betreft, kan men stellen dat eveneens de buurt de auto hier zal kunnen parkeren. Bovendien dient de bijkomende parkeerdruk voor de betreffende gebouwen die langs deze weg (zullen) worden ontsloten opgevangen te worden op het eigen terrein.

Voor blok A en B werd dit reeds onderzocht en ondervangen door de verplichting in de stedenbouwkundige vergunning afgeleverd door de deputatie op 5 maart 2015, waarbij er minstens 1 parkeergelegenheid/wooneenheid ondergronds wordt voorzien. Dit wordt beoordeeld in het kader van de stedenbouwkundige vergunningen voor deze gebouwen en hebben dus geen betrekking op voorliggende aanvraag.

In de omgeving van de A. Stockmanslei hebben bovendien nagenoeg alle percelen een eigen parkeerstrook/garage op het eigen perceel, om te voldoen aan hun parkeerbehoefte. Het feit dat deze bewoners meerdere auto's hebben, mag geen hypotheek vestigen op de bebouwingsmogelijkheden van een ander perceel.

Het argument met betrekking tot bijkomende parkeerdruk wordt niet bijgetreden.

De argumenten met betrekking tot bouwhoogte, woondichtheid, enz. hebben geen betrekking op de bestreden vergunningsbeslissing en sick en kunnen in het kader van deze aanvraag dan ook niet worden beoordeeld.

Bij de beoordeling dient men rekening te houden met de aanvraag zoals deze voorligt.

Het betreft in casu de aanleg van een wegenis, niet 'het bouwen van x aantal appartementen/woningen.

De overige argumenten worden dan ook niet weerhouden.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de verzoeken tot tussenkomst is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tweede en de derde tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven de hoogdringendheid:

“..."

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de vergunning zal verzoekende partijen een ernstig nadeel berokkenen. Dit ernstig nadeel zal bovendien spoedig voltrokken worden. In november 2015 werden er voorbereidende werken uitgevoerd in het kader van enkele nutsleidingen. Daarnaast werden er tijdens deze werken ook opbraakwerken van de verharding uitgevoerd en werd er ook al een deel van de onderfundering (in steenslag/breekpuin) van de nieuwe weg aangebracht (zie foto's hieronder). Deze werken aan de weg werden daarenboven uitgevoerd in de periode van schorsing van de bestreden beslissing. [afbeeldingen]

Het is de bedoeling van de stad Mortsel om via deze afzonderlijke stedenbouwkundige vergunning voor de weg een zeer beperkt aantal kopers (momenteel slechts een 2-tal!) tegemoet te komen en hen op deze wijze te kunnen voorzien van de nodige nutsleidingen. De aanleg van nutsleidingen is weliswaar niet vergunningsplichtig maar men had de kopers, indien de politieke wil er was, al veel vroeger geholpen kunnen hebben. De aanleg van deze nutsleidingen werd ondertussen voltooid. Dit toont duidelijk aan dat de bestreden vergunning hiervoor niet nodig en totaal overbodig was.

Daarnaast blijft er continu veel bedrijvigheid op de werf zelf. De stad Mortsel grijpt niet in en laat getijen.

Het ernstig nadeel waardoor één en ander hoogdringend is, situeert zich op verschillende vlakken:

Verlies van privacy – geschonden uitzicht – lawaaihinder – tenietgaan van karakter van de woonwijk

Het perceel waarop deze wegenis gerealiseerd wordt, is gelegen in een binnengebied van een woonwijk. In dit binnengebied hebben er nooit grote constructies gestaan, wel is er een tennisclub ingeplant geweest. De laatste jaren is het echter een mooi openruimtegebied geweest.

Verzoekende partijen konden er ook op vertrouwen dat het binnengebied ongeschonden zou blijven. Dit blijkt alleszins uit de visie van de toenmalige stedenbouwkundige:

In 1994 bekijkt de toenmalige tennisclub “Koninklijke Derby Tennis Club” om de gronden te verkopen. In 1995 neemt het college kennis van de aanvraag van de “Koninklijke Derby Tennis Club” voor afgifte stedenbouwkundig attest. Op 9 mei 1995 worden de krachtlijnen medegedeeld (stuk nr. 7a)...

De opgelegde voorwaarden in de vergunning komen ook hier niet aan tegemoet, nu het zicht- en lawaai probleem voor de verzoekende partijen eveneens niet wordt opgelost, nu er geen groenscherm voorzien wordt, minstens niet verplichtend opgelegd wordt.

Wat er tussen 1995 en heden veranderd is, is niet geweten... Wat wel zeker is, is dat de footprint verveelvoudigd is.

Bovendien dient er in deze rekening gehouden te worden met het feit dat de wijk in kwestie niet om een klassieke stadswijk gaat. De woningdichtheid is er immers beduidend lager en de oase van groen is kenmerkend voor deze wijk. Het GRS (pag 85) van de stad Morsel stelt: "Systeem van woon-eilanden gevormd door gewestwegen en spoorwegen". En verder: "Ten gevolge van de hoger genoemde barrièrewerking van weg- en spoorinfrastructuren zijn een aantal woonwijken of eilanden duidelijk afgebakend tot zelfs geïsoleerd. De opvulling van de diverse eilanden gebeurde eerder gefaseerd waardoor de wijken door hun verschillende typologie, architectuur, karakter en densiteit eenvoudig te onderscheiden zijn. Vooral de oudere wijken getuigen van een sterke eigenheid en kwaliteit door hun bebouwing, groenaanleg en hun rustig karakter (vb. Dieseghemwijk)."

De verzoekende partijen hebben steeds een hoge privacy en rust (in hun tuin) gekend, hetgeen nu volledig dreigt te verdwijnen. In deze rustige wijk was dit tot voor kort uit den boze. Het relatieve evenwicht dat bestaat, dreigt dan ook volledig verloren te gaan.

De ingreep die nu gepland staat, zorgt er tot slot voor dat het karakter van de woonwijk (rustig karakter, veel groen, eigenheid,...) dreigt te verdwijnen. Huidig project met wegenis is naar buurnormen immers megalomaan. Ook de geschiedenis toont aan dat in het nog niet zo verre verleden er slechts enkele woningen konden voorzien worden, geenszins van een omvang zoals heden voorligt. Indien het resterende gedeelte met wegenis gebouwd zal worden, zullen verzoekende partijen voor een voldongen feit staan, hetgeen geenszins de bedoeling kan zijn.

Zoals blijkt zijn de afstanden veel beperkter dan hetgeen in de wijk gebruikelijk is. Dit blijkt ook uit de visie die aangehouden werd anno 1995. De wegenis met 9 parkeerstroken situeren zich vlak naast de zijtuinstrook van de heer Joppe Wouters. Tussen deze parkeerstroken en de zijtuinstrook is er nauwelijks nog plaats voor een degelijke haag, laat staan dat er ruimte is voor het onderhoud ervan. Dat het gebruik van deze parkeerplaatsen ook de nodige lawaaihinder met zich zullen meebrengen spreekt voor zich.

De hoogdringendheid volgt uit het feit dat de stad Morstel reeds op 27/10/2015 een aannemer heeft aangesteld met de opdracht om deze wegeniswerken reeds vanaf 16/11/2015 aan te vangen (stuk nr. 8). De stad was op dat ogenblik perfect ervan op de hoogte dat er een verzoek tot schorsing liep, waarvan het resultaat nog niet gekend was. Tijdens deze periode van schorsing werd toch een aantal wegenwerkzaamheden uitgevoerd (zie hoger). Het is duidelijk dat de aannemer samen met de stad Morsel momenteel alles in gereedheid brengt om deze werken aan te vangen van zodra de weersomstandigheden dit toelaten.

Nu deze werken nog voor de lente 2016 kunnen opstarten, kan het nadeel zeer spoedig bestendigd worden. Dit, samen met de overige elementen die reeds plaatsvonden tijdens de periode dat de vergunning geschorst was, leiden ertoe dat het op heden reeds spoedeisend is om de vordering in te stellen. Het verder afwachten van de gang van zaken kan in deze niet gebeuren, nu verzoekende partijen dan riskeren om niet diligent gehandeld te hebben. De Raad voor Vergunningsbetwistingen oordeelde in arrest nr. UDN/2015/0004 van 16 maart 2015 reeds dat "Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat ze met gepaste spoed is opgetreden

en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of anderszins zelf nadelig heeft beïnvloed.”

Dit is overigens ook de visie die in het burgerlijk bouwrecht gehanteerd wordt. Indien er niet tijdig bij spoedeisendheid om aanstelling deskundige gevorderd wordt, kan er enkel nog een voorlopige maatregel gevorderd worden in de procedure ten gronde conform artikel 19, lid 2 Ger.W.

Nu in tegenstelling tot mogelijks andere projecten het ernstige nadeel spoedig kan plaatsvinden, is een schorsingsverzoek op heden dan ook reeds gerechtvaardigd.

Actie is spoedeisend

Om de geschetste nadelen op efficiënte wijze te bestrijden, verzoeken verzoekende partijen om de tenuitvoerlegging van de vergunning te schorsen. Zo niet blijft de vergunning immers uitvoerbaar en zal de wegnis opgericht worden en zal het nadeel ten volle intreden. Door de werken die reeds uitgevoerd werden in het globale project (gedeeltelijk met miskenning van de vorige vervallen vergunningen, schorsingen), zal het bouwen van eigenlijke wegnis zeer spoedig gefinaliseerd kunnen worden. Vervolgens dreigen verzoekende partijen geconfronteerd te worden met het ‘voldongen feit’.

De kans is reëel dat de werken grotendeels uitgevoerd zullen zijn vooraleer er een uitspraak van uw Raad in de vernietigingsprocedure zal tussenkomen. Immers blijven op heden er nog steeds aannemers voortwerken en hebben de projectontwikkelaar en de stad Mortsel ook verschillende keren duidelijk te kennen te geven, dat zij de werken spoedig wensen te finaliseren. Het voortwerken zorgt ervoor dat de schade voor huidige omwonenden groter en groter wordt, zodat een duidelijk signaal hen dringend dient te bereiken.

Bovendien leert de ervaring dat eenmaal de wegnis is opgetrokken, het bijzonder moeilijk is om deze terug te doen afbreken. Dit lukt slechts na het voeren van een lange en kostelijke procedure, waarbij niet eens zeker is of de afbraak zal worden bevolen, en zal in elk geval veel tijd in beslag nemen.

De enige effectieve mogelijkheid om dit te beletten is te vermijden dat de werken worden aangevat, hetgeen veronderstelt dat de tenuitvoerlegging van de vergunning wordt geschorst.

Eén en ander is bovendien hoogdringend, nu de werkzaamheden reeds werden opgestart en dat de projectontwikkelaar/stad Mortsel vermoedelijk er alles aan zal willen doen om deze af te ronden. Daarbij komt nog dat deze werken zullen worden uitgevoerd volgens plan 2 (stuk nr. 10a-b-c), dit plan is op verschillende aspecten verschillend van het plan 1 (stuk nr. 9a-b-c) dat bij de vergunning hoort. Er zijn dus nog aanpassingswerken nodig die belangrijke meerkosten met zich zullen meebrengen die momenteel niet in de stadsbegroting werden opgenomen. Concreet: de aanvraag (het bestreden besluit) strookt niet meer met de actuele toestand. Dit maakt de beoordeling van de oorspronkelijk ingediende plannen niet meer relevant. Omwille van het zuinigheidsbeginsel (beginsel van doelmatig en economisch bestuur) dient er dus eerst duidelijkheid te komen over het plan dat van toepassing is bij de uitvoering van deze de wegnis.

Ook tracht men in deze een situatie door ‘voldongen feiten’ te bestendigen. Dit kan geenszins de bedoeling zijn. Verzoekende partijen hebben jaren gestreden door middel van het indienen van bezwaarschriften, doch zijn nooit gehoord geworden. Voor één keer is de stedenbouwkundige inspectie hier mild en laat getijen....

...”

2.

De verwerende partij antwoordt:

“...
Uit de beoordeling inzake “het belang” bij het beroep –zoals hoger uitééngezet- kan niet afgeleid worden dat verzoekende partijen ook aan de voorwaarden zou voldoen voor het instellen van een vordering tot schorsing...

Naar analogie kan “het belang” evenmin gelijkgeschakeld worden met de voorwaarde van hoogdringendheid zoals vervat in art. 40 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges.

3.

In hoofddorde:

Uw Raad stelde reeds:...

Uit het verzoekschrift blijkt reeds het volgende:...

En verder:...

Verwerende partij informeerde op 2 mei 2016 naar de stand van zaken omtrent de uitvoering van de werken. Door de administratie van de stad Morstel werd als volgt geantwoord (stuk 39):

“fase 1 van de vergunning werd reeds uitgevoerd. Deze werken stemmen overeen met de vergunde plannen.”

Op 13 januari 2016 heeft er blijkbaar ene overleg plaatsgevonden tussen de administratie van de Vlaamse overheid (Ruimte Vlaanderen), de diensten van de gouverneur (Agentschap Binnenlands bestuur) en de gemeente (ruimtelijke ordening Morsel). Daaruit is gebleken dat de aanleg van het wegtracé door de gemeente zou gedaan worden, en wel in twee fases (stuk 38):...

In zoverre de werken uit de bestreden beslissing uitgevoerd zijn, is de gevorderde schorsing dan ook onontvankelijk.

Ondergeschikt:

...

Verzoekende partijen menen vooreerst dat ze “erop mochten vertrouwen dat het binnengebied ongeschonden zou blijken” en verwijzen ter staving hiervan naar het vroegere gebruik van de terreinen als tennisclub en een eenvoudig schrijven van de toenmalige stedenbouwkundige anno 1995 waarin voorgesteld wordt dat het perceel in 4 loten zou worden verdeeld.

Hieruit volgt echter niet concreet WELKE nadelen verzoekende partijen – ieder voor zich persoonlijk – ondervinden die de schorsing zouden verantwoorden...

Bovendien is er absoluut geen sprake van een “gerechtmatigde vertrouwen” dat “het binnengebied ongeschonden zou blijven” zoals verzoekende partijen menen te mogen veronderstellen. Integendeel

Zoals blijkt uit de weergave van de feiten, werd reeds op 27 oktober 2009 door de gemeenteraad van Morstel een beslissing genomen inzake de aanleg van een wegenis (stuk

1), en werd daarop volgend op 30 november 2009 de stedenbouwkundige vergunning hiervoor afgeleverd. (stuk 2).

Hoewel zij reeds toen woonachtig waren op hun huidige woonplaats, werden de vermelde beslissingen destijds door verzoekende partijen niet aangevochten. Zij mochten er dan ook net –integendeel- vanuit gaan dat het binnengebied zou ontwikkeld worden zoals voorzien is in de aanvraag.

Overigens is het betrokken perceel gelegen in woongebied volgens het gewestplan (sinds het K.B. van 3 oktober 1979) dat principieel in aanmerking komt voor bebouwing, zodat verzoekende partijen niet mochten veronderstellen dat het een ‘mooi open ruimtegebied’ zou worden.

Hieruit blijkt dan ook dat de vergunningverlenende overheid geenszins het vertrouwen heeft gewekt dat het binnengebied onaangeroerd zou blijven, sterker nog... de wegenis IS reeds vergund geweest, en bijgevolg kan hieruit dan ook geen ernstige schade voortvloeien.

4.2

De opgelegde voorwaarden in de “vergunning” zouden vervolgens niet tegemoet komen aan zicht- en lawaai problemen, nu er geen groenscherm voorzien wordt. Deze nadelen worden eenvoudigweg geponeerd, zonder dat deze concreet worden aangetoond. De ernst ervan kan dan ook niet worden vastgesteld...

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing wel uitdrukkelijk voorzien in de aanleg van een groenscherm. Er wordt immers gesteld (stuk 36, p11):...

Deze beslissing werd vervolgens afgestempeld en bij de bestreden beslissing gevoegd. En hierin is opgenomen (stuk 16, p10):...

Ten slotte wordt niet aangetoond dat – zo er al zicht- en lawaai problemen zouden zijn- deze voortvloeien uit de bestreden beslissing.

4.3

Vervolgens wordt door verzoekende partijen verwezen naar de “woningdichtheid” en het “specifieke karakter” van de wijk (sterke eigenheid en kwaliteit door hun bewoning, groenaanleg en rustig karakter).

Het valt echter niet in te zien hoe de vergunning voor de wegenis hieraan iets zou veranderen. Deze feiten/vermeende schade houdt geen verband met de bestreden beslissing.

Deze elementen hebben betrekking op de vergunning die bij uw Raad aanhangig is i.v.m. de voorziene bouwblokken op het terrein, aangezien daarin de wijze van bebouwing (karakter, dichtheid,...) is geregeld. (stuk 6)

....

In casu vloeit de ingeroepen “hinder” dan ook niet voort uit de bestreden beslissing.

In hoeverre door de bestreden beslissing de privacy en rust van verzoekende partijen zal verdwijnen, wordt evenmin aangetoond....

4.4

Er wordt nog aangehaald:...

Vooreerst kan dit nadeel enkel ingeroepen worden door tweede verzoekende partij, de heer Wouters. De eigendom van eerste verzoekende partij is in de verste verte niet in de buurt van de wegenis gelegen....

Bovendien toont tweede verzoekende partij niet aan dat onderhoud van enige groenafschieding niet mogelijk zou zijn. Het beweerde hinderaspect is dan ook te vaag geformuleerd om te kunnen uitmaken of het project dit daadwerkelijk zou veroorzaken.

Zoals eerder aangegeven werd in de bestreden beslissing uitdrukkelijk opgenomen dat de voorwaarden opgenomen in de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 3.08.2015 moeten nageleefd worden (stuk 35, p.) en in die beslissing is vervolgens opgenomen (stuk 16, p.10):...

4.5

Om de hoogdringendheid aan te tonen stelt verzoekende partij:...

Evenwel verantwoordt het feit dat de beslissing ten uitvoer zal worden gelegd op zich niet de spoedeisendheid...

Ingevolge art. 4.7.23, §5 VCRO mag de aanvrager vanaf de 36ste dag na de dag van de aanplakking gebruik maken van een vergunning.

Uw Raad heeft benadrukt dat dit artikel van toepassing is, los van de vraag of er bij de Raad al dan niet een beroep tot vernietiging is ingesteld...

Nogmaals... verzoekende partijen hebben nooit enig beroep (jurisdictioneel of administratief) ingesteld tegen de beslissing van de gemeenteraad van 27.10.2009 (wegenis) en van 30.11.2009 (vergunning wegenis en gebouwen). In dat opzicht kan dan ook niet aangenomen worden dat er nu sprake is van spoedeisendheid, terwijl het enkele jaren geleden blijkbaar niet nodig was om enige actie te ondernemen.

4.6

Verzoekende partijen stellen nog:...

Uw Raad oordeelde echter reeds eerder dat een dergelijk nadeel – de moeilijkheidsgraad om een herstelmaatregel op te leggen – niet per definitie tot een schorsing kan leiden:...

In casu betreft het de aanleg van wegenis en rioleringswerken. Verzoekende partijen tonen niet aan dat –gesteld dat de afbraak van deze werken door een rechtbank zou bevolen worden- dit uitzonderlijk moeilijk zou zijn.

Dit argument kan dan ook niet weerhouden worden.

4.7

Ten slotte zou één en ander ook nog hoogdringend zijn omdat:...

Concreet zou dit voor gevolg hebben:...

Opnieuw weze benadrukt dat niet aangetoond wordt dat dit een element is waaruit een ernstig nadeel in hoofde van verzoekende partijen – persoonlijk- volgt.

Bovendien kan dit in latere stukken niet worden aangevuld...

Opgemerkt moet worden dat het ingeroepen “nadeel” eigenlijk neerkomt op een discussie inzake de grond van de zaak. In het eerste middel van deze nota wordt uiteengezet hoe moet omgegaan worden met de verschillende plannen die aan de gemeenteraad werden voorgelegd.

Uw Raad oordeelde eerder al dat dergelijke overwegingen inzake de procedure ten gronde, niet kunnen worden aangewend ter staving van de schorsingsprocedure...

Conclusie: De vordering tot schorsing dient te worden afgewezen o.w.v. het gebrek aan hoogdringendheid.

...

3.

De eerste tussenkomende partij stelt:

“ ...

Samenvattend kan worden gesteld dat de verzoekers van mening zijn dat de werken zonder een schorsing zullen worden gefinaliseerd en dat een vernietigingsarrest te laat zal tussenkomen.

Dit verantwoordt de hoogdringendheid niet.

12. Verzoekers laten na de spoedeisendheid, zoals uiteengezet onder randnummer 11, aan te tonen. Zij tonen niet concreet welke schade van een bepaalde omvang of welke ernstige ongemakken kunnen worden voorkomen middels een schorsing van de bestreden beslissing.

De Raad van State stelt immers het volgende: “De verzoekende partijen moeten concreet aantonen dat zij het resultaat van de procedure tot nietigverklaring niet kunnen afwachten op straffe van zicht in een toestand te bevinden met onherroepelijk schadelijke gevolgen? Zij moeten eigen, specifieke gegevens aanbrengen die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.”

Verzoekende partijen maken de schade en/of ongemakken die zij zouden kunnen ondervinden niet concreet. Kort gezegd komt het erop neer dat de verzoekende partijen louter en alleen stellen dat het “karakter van de woonwijk” verloren zou gaan, zonder concreet te maken welke hinder zijn persoonlijk zouden kunnen ondervinden.

13. Bovendien is recente rechtspraak van zowel de Raad van State als de Raad voor Vergunningbetwistingen zeer duidelijk omtrent de verantwoording voor spoedeisendheid die de verzoekende partijen aanhalen.

*Het argument dat de bouwheer de **werken verder zal willen uitvoeren** is op zich geen afdoende verantwoording voor de spoedeisendheid. De Raad van State oordeelde als volgt: “Het feit dat de exploitatie werd gestart – dat de beslissing ten uitvoer wordt gelegd – kan uit de aard van de zaak de spoedeisendheid niet verantwoorden.”*

De verzoekende partijen verwijzen ook naar de doorlooptijd van de annulatieprocedure. Ook op dit punt is de Raad van State zeer duidelijk: “kortweg stellen dat de doorlooptijd van een annulatieprocedure te lang duurt of dat het resultaat van een annulatieprocedure niet kan worden afgewacht, zal niet volstaan. Van een verzoekende partij wordt verwacht dat zij aan de zaak eigen, specifieke gegevens bijbrengt die in concreto aantonen dat de zaak spoedeisend is, gelet op de gevolgen van een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.”

14. Bovendien tonen onderstaande foto's duidelijk aan dat een schorsing van de bestreden beslissing geen baat meer zal hebben. De bestreden vergunning werd reeds uitgevoerd en de weg werd aangelegd: [afbeeldingen]

De spoedeisendheid wordt niet aangetoond zodat de vordering tot schorsing in ieder geval moet worden afgewezen.

...

4.

De tweede en de derde tussenkomen partij stellen:

“ ...

Verzoekende partijen verantwoorden de spoedeisendheid van de vordering summier (p. 23-26 van het verzoekschrift). In essentie betogen zij dat de voorbereidende werken (nl. de nutsleidingen) reeds zijn aangelegd (waarvan beroepers terecht voorhouden dat deze werken van de vergunningsplicht zijn vrijgesteld), de bestaande wegenis is uitgebroken en een deel van de onderfundering (in steenslag en breekpuin) is gerealiseerd^d. Verder merken beroepers op dat er veel bedrijvigheid op de werf is.

Beroepers stellen dat er op het Terrein ooit een tennisclub was gevestigd, welke na stopzetting is geëvolueerd naar een openruimtegebied. Beroepers mochten erop vertrouwen dat het binnengebied ongeschonden zou blijven. De wijk is geen klassieke stadswijk, zo stellen zij.

Thans wordt geen groenscherm voorzien, terwijl beroepers steeds een hoge privacy en rust in hun tuin zouden hebben gekend. Zij klagen het megalomaan karakter van het “project met wegenis” aan.

Aan de zijde van de woning van de heer WOUTERS worden negen parkeerplaatsen, maar nagenoeg geen haag voorzien. Beroepers vrezen voor lawaaihinder.

Beroepers vrezen dat de werken zo snel als mogelijk worden uitgevoerd.

Een louter vernietigingsarrest zou te laat komen. Een vordering tot afbraak zou veel tijd en energie kosten, voor zover deze al een ernstige slaagkans zou hebben. Verzoekende partijen trachten het voldongen feit te voorkomen.

57. In het algemeen laten verzoekers na om de spoedeisendheid concreet aan te brengen en deze afdoende te verantwoorden op grond van bewijzen. Verzoekers beweren weinig, en bewijzen nog minder. Enkel om deze reden kan de spoedeisendheid niet in aanmerking genomen worden.

De verzoekende partijen dienen aldus specifieke gegevens bij te brengen die concreet aantonen dat de zaak hoogdringend is, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor hen persoonlijk veroorzaken.

Verzoekende partij laten alvast na om dergelijke specifieke gegevens aan te reiken. Dit geldt niet enkel voor de heer BRINCKMAN - wiens woonhuis met tuin door vier woningen met tuin wordt afgescheiden van de betwiste weg, maar op geen enkel ogenblik aangeeft waarom hij, niettemin dit feitelijk gegeven, toch op goede gronden een schorsing bij hoogdringendheid kan vorderen -, maar ook voor de heer WOUTERS. Weliswaar ligt de woning van de heer WOUTERS langs de vergunde weg, maar dit betreft geen nieuwe weg. Voorheen was de weg in gebruik als toegangsweg met langsparkeerplaatsen voor de Tennisclub, met uiteraard beduidend meer over en weer gerij dan thans het geval zal zijn. Evenmin licht de heer WOUTERS de Raad voor Vergunningsbetwistingen in over de compositie van zijn zijgevel, de aard van de woonfuncties gericht langs de zijgevel, enz. Van de tuin van de heer WOUTERS is

vooral het sterk verwilderd karakter gekend, zodat niet kan worden verondersteld dat de heer WOUTERS er een intensief gebruik van op nahoudt. Maar dan nog, volstaat het niet zonder meer te stellen dat de (her)aanleg van de weg, ditmaal als een woonerf, geluidshinder zal genereren. Het gebruik van een woonerf brengt nu eenmaal geen geluidproductie met zich mee waarvan men evident een ernstig storend karakter kan vermoeden. Het tegendeel is zelfs correct.

Het is uiteraard niet zonder belang dat de vergunde wegenis geen nieuwe weg betreft, maar wel de vervanging (met verbeteringen) van een bestaande weg, welke door en voor de Tennisclub Derby werd gebruikt. De loutere vaststelling dat de oude weg een tijdlang in onbruik is geweest, is op deze vaststelling zonder invloed. In beginsel zal de stedenbouwkundige vergunning voor de heraanleg van een weg op zich geen schorsing verantwoorden, tenzij hiervoor bijzondere elementen op een bewijskrachtige wijze naar voor worden gebracht⁵⁹. Men kan enkel vaststellen dat dergelijke bijzondere elementen niet naar voor worden gebracht, en al zeker niet op een bewijskrachtige wijze.

De loutere bewering door verzoekende partijen, nl. dat zij erop mogen vertrouwen dat het betrokken Terrein zijn status als een openruimtegebied kan behouden, is zonder invloed op het bovenstaande. Vooreerst valt niet goed in te zien hoe verzoekende partijen ertoe komen dat het zou gaan om een openruimtegebied, al is het maar omdat zonder enige betwisting het zgn. Blok A volledig is gerealiseerd en Blok B in uitvoering is. Ten tweede betreft het Terrein volgens het gewestplan een woongebied dat derhalve voor bebouwing in aanmerking komt, minstens potentieel, te meer daar het stedelijk structuurplan uitdrukkelijk de mogelijkheid van een inbreidingsproject voorziet. Op welke wijze het vertrouwen van verzoekende partijen kan zijn geschaad is dan ook een open vraag, nog terzijde gelaten dat verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat een per hypothese geschaad vertrouwen de hoogdringendheid om een schorsing te kunnen bevelen, verantwoordt.

58. Daargelaten dat het voorgehouden verlies aan privacy ten gevolge van de (her)aanleg, moet worden vastgesteld dat de bijzondere vergunningsvoorwaarde betreffende de verplichte aanleg van groen aan de weersijden van de weg door de deputatie in de bestreden beslissing bevestigd is. Verzoekende partijen beweren wel dat dit niet zal voldoen, maar tonen dit allerm minst geconcretiseerd aan.

59. Daarbij komt dat uit de rechtspraak van de Raad van State omtrent het begrip "spoedeisendheid" blijkt dat de verantwoording die verzoekers voor de spoedeisendheid aanvoeren, niet overtuigt :

- R.v.S. 29 januari 2015 nr. 230.006 GEMEENTE NAZARETH:...

Het argument van verzoekers, met name dat de bouwheer de vergunde werken zal aanvatten, verantwoordt de spoedeisendheid niet. De uitvoerbaarheid van de stedenbouwkundige vergunning is een loutere toepassing van art. 4.7.23, § 5 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening. Dit verantwoordt de spoedeisendheid niet.

Volgens de Raad voor Vergunningsbetwistingen vormt het louter starten van de met de bestreden beslissing vergunde werken, alleen en op zich genomen, niet noodzakelijk een afdoende reden om een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen. Krachtens artikel 4.7.23, §5 VCRO mag de aanvrager immers vanaf de zesendertigste dag na de dag van aanplakking gebruik maken van een vergunning, los van de vraag of er bij de Raad al dan niet een beroep tot vernietiging ervan is ingesteld.

- R.v.S. 27 mei 2014 nr. 227.564 AUTONOOM GEMEENTEBEDRIJF STEDELIJK ONDERWIJS ANTWERPEN:...

- R.v.S. 30 oktober 2014 nr. 228.997 VERHOEVEN:...

- R.v.S. 23 oktober 2014 nr. 228.880 CROMBEZ:...

Waar verzoekers erop wijzen dat een annulatiearrest te laat zou komen, verwijst dit argument in wezen naar de doorlooptijd van een annulatieprocedure. Een dergelijk argument is echter te algemeen, aldus de Raad van State.

Verder staat het argument in verband met de beweerde moeilijkheidsgraad om een herstelmaatregel te laten opleggen, na een vernietigingsarrest, als verantwoording voor de spoedeisendheid, niet in rechtstreeks verband met de tenuitvoerlegging van de vergunning. Aldus heeft Uw Raad in de zaak nr. S/2013/0177 van 2 juli 2013 GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR overwogen:...

In het arrest dd. 31 augustus 2015 nr. S/2015/0112 BASTEYNS heeft de Raad voor Vergunningsbetwistingen de vordering tot schorsing van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van rioleringswerken, de bouw van een ondergronds pompstation en de aanleg van 2 tijdelijke parkings, verworpen: ...

60. In de mate dat verzoekende partijen de hoogdringendheid verantwoorden in het licht van wat zij omschrijven als zijnde het (vermeende) totaalproject, te weten het geheel van de Blokken A, B (eventueel C) en de wegenis, verliezen zij alvast uit het oog dat de aangevoerde hoogdringendheid rechtstreeks verband moet houden met de bestreden vergunning⁶². Gezien de vermeende hinder uitgaande van de Blokken A, B en - eventueel -, C in ieder geval vreemd is aan de bestreden vergunningsbeslissing, kan de hoogdringendheid onder verwijzing naar het "totaalproject" niet worden aanvaard.

*61. Enkel om deze redenen kan de hoogdringendheid niet in aanmerking worden genomen. Enkel om deze reden moet het verzoek tot schorsing worden verworpen.
..."*

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De fotoreportage die in het verzoekschrift tot tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is opgenomen, toont dat de wegeis die het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissing, nagenoeg volledig werd aangelegd. De partijen bevestigen op de zitting dat de aangevraagde werken reeds werden uitgevoerd.

In die omstandigheden kan de schorsing van de tenuitvoerlegging geen nuttig effect meer hebben voor de verzoekende partijen. Er valt immers niet in te zien hoe de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de nadelen die volgens de verzoekende partijen uit de bestreden beslissing volgen – aantasting van de privacy, lawaaihinder, verkeersoverlast, wateroverlast en een verstoring van het leefklimaat – zou kunnen verhinderen of ongedaan maken.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 30 augustus 2016 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER